

OBELNIONY (1) *part praet pass pf*

Oba o oraz e jasne.

sg m N obelniony. ◇ [A obelniony. ◇ sg n N a. pl N subst obelnion(e).]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. obelgnąć.

Oblepiony, pokryty:

obelniony czym: Viscatus, Lepem obelniony. Mącz 499c.

[obelniony na czym: A gdy będziesz miał wybierać then [boras] obelniony ná łnorzech/ piorem maczając w oliwie pomázuy/ á to co do kráíow przylnęło/ oliwą poley SienHerb 595a (Linde).]

[Przen: quidem ista sunt inquam oblitaque obelnyone, oblyepyone rhetorice GlosyKórn I 139.]

Synonimy: oblepiony, posmarowany, pokryty.

Cf [OBELNAĆ]

AS